

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

צו השעה לפרסם ולהרעיש בכל
מקום ומקום שחוב גמור על בא"א
לעסוק בהפצת התורה והיהדות חוצה:

ראה עמוד 6

ערב שבת קודש פ' בהעלותך, טו"ב סיון
ה'י' תהא שנת אראנו סגולות

שמה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

המרא דאתרא דשכונת קראון הייטס

"כאן צוה ה' את הברכה"

"אביר שבאבירים"

הרה"ג הרה"ח התמים הר"ר יהודה קלמן ע"ה

ב"ר אברהם יהושע ע"ה

מארלאו

למלאות שנה לפטירתו - ביום כ"ף סיון ה'תשס"א

ת. נ. צ. ב. ה.

*

ולזכות

זוגתו "אשת חבר" מרת ח' בת רבקה תח'י

לאריכות ימים ושנים טובות מתוך בריאות הנכונה

עד ביאת גואל צדק

*

נדפס ע"י

הרה"ת ר' אליעזר וזוגתו מרת צירל רחל

ומשפחתם שיחיו טורין

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

אין מקום לחלישות במלאכה / משיחת ש"פ בהעלותך ה'תשמ"ח

8 זמן הגאולה

ה"בהעלותך" בדורנו זה / פ' השבוע באור הגאולה

10 ניצוצות של משיח

הגאולה מקטינה את הגעגועים... / פתגמים קצרים בעניני גאולה ומשיח

11 אג"ק - פרסום ראשון

ב' אגרות קודש מכ"ק אד"ש מה"מ מתאריכים הסמוכים לשבת זו

13 יומן תש"מ - פרסום ראשון

פרק ל"ז מיומן תש"מ / מיום ג', י"ב סיון - עד יום ד', כ"ף סיון

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: (718) 778-6670

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: (04) 873-0823

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

השיחה, בין הדברים אמר לו כ"ק אד"ש שיזכור לבוא לכאן בחזרה ל"הקהל", עכ"פ לסוכות ואפשר קודם.

בשעה 7:40 ירד כ"ק אד"ש לומר שיחה לנשים המשתתפות בכינוס דנשי ובנות חב"ד, ועורר ע"כ שילמדו ויתנו עוד שיעורים בהלי הקשורים בטהרת המשפחה בכ"מ, וכן ע"ד ההשתדלות לגדל משפחות ברוכות ילדים, והאריך מאוד לדבר נגד "תכנון המשפחה" ועל-כך שאלו המעכבים בדרך הטבע את ברכת ה' בהולדת בנים ובנות מביאים כל מיני חולי ה' ישמרנו, כידוע ומפורסם. וביקש בסיום שיצאו בכוון לכל העולם כולו עד"ז, ואמר כמ"פ שיודע שיהיו בתחלה מניעות ועיכובים, אך אין להתפעל מהם ולפועל יצליחו בזה.

לאחר השיחה (בשעה 9:10) מסר כ"ק אד"ש ע"י המזכירות לאגודת נשי ובנות חב"ד חבילה של מטבעות עבור טהרת המשפחה, ונסע לביתו בשעה 10:00.

י"ג ג', ת"ל סיון: היום בבוקר התקשר הר"י חודקוב לאגודת נשי ובנות חב"ד ושאלם האם כבר עשו משהו, ואמר שכ"ק אד"ש שאל: כבר עברו 12 שעות והאם עשו משהו? והוסיף בשם כ"ק אד"ש, שלא יחשבו שמכיון שהי' שידור מהשיחה, במילא המזכירות או צא"ח יפרסמו את-זה בכל העולם, אלא זה תלוי בהם ועליהם האחריות.

י"ד ג', י"ט סיון: היום שלח כ"ק אד"ש \$300 כדי להגביר הזריזות בכהנ"ל.

יש לך שמחה במשפחה?

יום הולדת, ברית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל הסיבות לתת הקדשה ב"יחי המלך"!

גם מתנה מקורית, גם הפצה בקנה מידה עולמי

וגם, והוא העיקר, עי"ז תקרב ותחיש את התגלותו של אד"ש מה"מ

כדאי לדעת: ניתן לחלק את ה"יחי המלך" כתשורה בשמחות

בתוספת כיתוב על הכריכה הקדמית והאחורית

בארה"ב: (718) 778-6670

בא"ת ק: (04) 840-3153

התקשר עכשיו:

אין מקום לחלישות במלאכה

דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות שיזכה להיות דור הראשון של הגאולה ● ומזה מובן, שבימינו אלו, כל פעולה ופעולה בעניני התומ"צ – מודגש בה ביותר וביותר הענין **דחונכת** בנין ביהמ"ק השלישי ● ולכן, היתכן שכאשר כו"כ מישאל עוסקים **בחונכת והכנת בית המקדש השלישי**, יעמוד מישהו מן הצד ולא יהי' עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו?! ● כל זמן שמישח צדקנו עדיין לא בא, אין מקום לחלישות, ח"ו, בהדעת בחנוכה זו, אלא אדרבה – לחזק ולהוסיף ביתר שאת וביתר עוז, ומתוך זריזות הכי גדולה ● קטעים משיחת ש"פ בהעלותך, י"ט סיון ה'תשמ"ח – מוגה

בסגנון אחר: "הבינו מדעו (לשון דעת) להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו" – צ"ל באופן שכל המציאות ד"מדעו" אינה אלא בענין ד"לעמוד לפני ה' לשרתו", ע"י העבודה במשכן, עד כדי כך, שכאשר נעשה דבר מסויים בעבודת המשכן ע"י אחרים והוא לא הי' עמהם, "חלשה אז דעתו", שנעשה אצלו חלישות בכל מציאות הדעת, מכיון שאינה אלא בשביל עבודת המשכן, "לעמוד לפני ה' לשרתו"; ואם לא חלשה דעתו מזה שלא הי' עמהם – הרי זו הוכחה שעדיין לא הגיע לדרגה ש"הבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו" (ע"פ בשלימות), שזוהי כל מציאות דעתו.

ליתר ביאור: מכיון שאמרו חז"ל² "כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם"³, הרי

א. [. . .] הלימוד וההוראה מהסמיכות דפרשת המנורה לפרשת הנשיאים – ש"כשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה אז דעתו כשלא הי' עמהם בחנוכה":

כאשר יהודי רואה או שומע שכו"כ מישראל עסקו בענין שהוא בבחינת חנוכת המשכן, ולדוגמא: פעולת החינוך (חנוכה) של יהודי (קטן בשנים או קטן בדיעות) בעניני התומ"צ, וכן הדלקת המנורה (שגם זה ענין של חינוך¹, ואדרבה, "שלך גדולה משלהם שאתה מדליק ומטיב את הנרות") [להדליק "נר ה' נשמת אדם", כל ז' הסוגים דבנ"י, ב"נר מצוה ותורה אור", ע"י הפצת התורה והיהדות – הרי, בראותו שהוא "לא הי' עמהם בחנוכה", צריך להיות אצלו חלישות הדעת, "חלשה אז דעתו כשלא הי' עמהם בחנוכה!"]

(1) להעיר מפ"י האוה"ח שם שבהדלקת המנורה "כל יום כעושה מעשה חדש שמחנך הוא המנורה בכל הדלקה והדלקה".
(2) סנהדרין לז, סע"א – במשנה, וראה רמב"ם הל' סנהדרין פ"ב ה"ג.
(3) שע"ז נעשה מעין נדו"ד אף שהוא במשכן הכללי

ע"י הרי"י הכט. בסיום הורה לחלק לילדים מטבעות לצדקה.

כשחזר לחדרו ניגנו הילדים את הניגון "וביום שמחתכם" ורמו להגביר השירה.

בשעה 8:00 בערב החל כ"ק אדי"ש לקבל אנשים ל"יחידות" עד השעה 1:50. בין הנכנסים היו הרי של יסודות (באה"ק), הרי הלפרין (יו"ר המכון לחקר ההלכה בירושלים), הרי ש. ד. ליפשיץ (מנכ"ל הפעילים), ר' ז. יפה שהה כחצי שעה והגבי רזניק שהתה למעלה משעה וחצי. להלן ר"ד ממה שדיבר כ"ק אדי"ש עם כו"כ (ע"פ השמועה):

עורך העיתון אויסקלט (עיתון הונגרי) בארץ ישראל שהה כ-20 דקות ביחידות. כ"ק אדי"ש דיבר עמו בנושאים שונים, וביניהם על הצורך להתיישב בערים שכם חברון וירושלים, ולא רק לבטוח בהצבא (שהיי' שם) כי-אם תושבים אזרחיים. בין הדברים אמר לו כ"ק אדי"ש: באה"ק אפילו שישנם שם המקומות הקדושים, מכל-מקום, זקוקים ליותר מסירות נפש כדי להרגיש את הקדושה מכיון שמתרגלים לזה, משא"כ כשבאים מחו"ל לביקור מרגישים יותר, ועדי"ז בחו"ל כעת צריך יותר מסייג מאשר ב"גטו" פעם שבו היתה אוירה דתית וכו', משא"כ היום. הני"ל: כולם מחכים לבואו של כ"ק אדי"ש לארץ הקודש, ואמר כ"ק אדי"ש: כשנמצאים ביער, אזי מרוב עצים לא רואים את כל היער, משא"כ כשעומדים מחוץ ליער – רואים את הכל. כ"ק אדי"ש התעניין אצלו האם מדפיס בעתון סיפורי חסידים וכן פי השבוע.

לחתן בר מצוה מעולי פרס אמר כ"ק אדי"ש ברכה באנגלית ובסיומה אמר למדריך שיאמר לילד את הברכה הני"ל באותיות פשוטות באנגלית. הילד ביקש ברכה עבור מנהל המוסד שלו בפרס שהי' לו ישיבה ואסרו אותו כו"י ור"ל נידון ל... ואמר כ"ק אדי"ש: הדרך היחידה להצילו היא ע"י תומי"צ. בסיום היחידות כשהילד החל לצאת, אמר כ"ק אדי"ש עוד-פעם: תזכור! הדרך היחידה להצילו היא ע"י תומי"צ.

י"ק ו, ע"ק פ' בפעולות, ט"ו סיון: כשכ"ק אדי"ש נסע לביתו (אחר-צהריים) עמדו ליד המכונית ר' זלמן יפה ומשפי' ומן הצד עמד בנו והסריט. כ"ק אדי"ש חייד ושאל את ר' זלמן אם כבר מוכן לכבוד שבת? וענה בחיוב. כ"ק אדי"ש שאל את נכדיו היכן אביהם? וענו שמסריט במצלמה, ואמר לו כ"ק אדי"ש שיבוא לכאן להסריט. כשהתקרב הני"ל חייד כ"ק אדי"ש ושאלו אם עדיין נשארו לו סרטי צילום? הני"ל ענה בחיוב והחל להסריט, כ"ק אדי"ש נעמד, פנה לכיוון המצלמה, חייד חיוב רחב ונפנף לילדים לשלום.

י"ק ע, ע"ק פ' בפעולות, ט"ו סיון: בתפלת מוסף החל ר' זלמן יפה לנגן "הוא אלוקינו", הקהל ניסה להשתיקו וכ"ק אדי"ש רמו להמשיך לשיר.

י"ק א, י"ג סיון: לאחר תפלת מנחה נגש ר' זלמן יפה לכ"ק אדי"ש ואמר שנוסע לביתו לאחר

לפניכם פרק ל"ו מ"יומן תש"מ" מיום ג', י"ב סיון - עד יום ד', כ"ף סיון
היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע
[תודתנו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג
גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]
נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

1. י"ג ט"ו: במענה על ההכנות לכינוס הילדים ביום י"ג סיון הואיל כ"ק אד"ש לענות:
"בודאי יעשה גם עתה באופן שיעשה רושם בכל העולם כולו, מיט א קנאק גדול כפשוטו".
כשחזר כ"ק אד"ש מהאוהל (בשעה 8:45) ונכנס לחדרו התקיימה חופה בחצר 770 וכ"ק
אד"ש המתין עד סיום החופה, ויצא לתפלת מנחה.

2. י"ד ט"ו: בשעה 2:30 החל כינוס הילדים ב-770 והזאזל למטה התמלא מפה לפה
בילדים, הפעם הגיעו הרבה ילדים וילדות מבתי הספר הממשלתיים (פאבליק סקול).
בשעה 4:00 נכנס כ"ק אד"ש לתפלת מנחה לקול נגינת התזמורת "יואנחנו עמך", ובדרכו
נתן צדקה בכל קופות הצדקה. כשהגיע למקומו הביט על אי מזקני אנ"ש ורמוז לו בידו
להגביר השירה, אח"כ חגר את האבנט, הסתובב לעבר הילדים ומחא כפיו הקי בחוזק.
ביעלינו לשבח" וביעוצו עצה" שרו הילדים וכ"ק אד"ש רמוז בידו הקי להגביר השירה.
אח"כ אמרו הילדים את י"ב הפסוקים, וכ"ק אד"ש אמר ג' שיחות שתורגמו לאנגלית

* ערכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו
על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר
חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".
דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש מה"מ המובאים ביומן תורגמו בדך-לל ללה"ק, ולהבנת
הדברים יש לעיין בשיחה עצמה. ציון השעות ביומן לא נעשה תמיד במדויק אלא רק בערך. המו"ל.

בחנוכה, ורק לאחר שנסתיימה חנוכה
המשכן, ונוכח לדעת בוודאות "שלא הי'
עמהם בחנוכה" - "חלשה אז דעתו".

אבל בנוגע לעבודת כאו"א בעניני המשכן
(הרוחני) - הרי, כל זמן שמישח צדקנו עדיין
לא בא, לא נסתיימה חנוכה זו, ולכן, בראותו
שכו"כ מישאל עוסקים בענין של חנוכה
המשכן ללא השתתפותו - הרי, במקום שתהי'
לו חלישות הדעת "כשלא הי' עמהם בחנוכה",
עליו לנצל את חוזק הדעת לחפש דרכים כו'
להשתתף עמהם בחנוכה, וכשיתקע מחשבתו
ודעתו בחוזק (היפך הענין דחלישות הדעת
לגרירותא) בודאי ימצא הדרך הנכונה
להשתתף עמהם בחנוכה!

בסגנון אחר קצת: הסיבה לכך שבהשגחה
פרטית ראה או שמע אודות פעולתם של כו"כ
מישראל בענין של חנוכה המשכן, היא - לא
כדי שתהי' אצלו חלישות הדעת "שלא הי'
עמהם בחנוכה", אלא אדבבה - כדי שילמד
הרואה בעבודתו לקונו, שגם הוא צריך לעסוק
בעבודה זו, ע"י ההתבוננות בדעתו (בחוזק
הדעת) כיצד יכול אף הוא להשתתף עמהם
בחנוכה.

ג. וענין זה הוא בהדגשה יתירה בדורנו זה:
דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות
שיזכה להיות דור הראשון של הגאולה. וכמובן
מההכרזה הידועה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא
דורנו - לפני עשרות שנים - "לאלתר
לתשובה" לאלתר לגאולה⁷, מכיון שכבר

תשובה גשמית מעבירות דהיינו עזיבת החטא בלבד . .
אלא תשובה ומעשים טובים, דהיינו שלהיות המעשים
טובים ומאירים באור ה' א"ס ב"ה צריך להיות בחי'
תשובה שהוא להשיב את הנפש למקורה ושרשה כו"
(לקו"ת דרושי שמע"צ פה, א. ובכ"מ).

7 "קול קורא" ב"הקריאה והקדושה" דשנת תש"א-ג.
ועוד.

המחשבה שהוא צריך להשתתף בכל פעולה
ועבודה בעניני המשכן, עד כדי חלישות הדעת
כשנעשה דבר מסויים ללא השתתפותו - אין
בה משום גאווה.

אבל אעפ"כ, אין הכרח שהוא בעצמו
ישתתף בכל פעולה ועבודה בעניני המשכן,
שהרי, מכיון ש"כל ישראל ערבים זה בזה"⁴,
יכול הדבר להעשות ע"י אחר וכיו"ב.

ואעפ"כ, כשרואה או שומע שכו"כ
מישראל עסקו בענין (של חנוכה המשכן)
והוא לא הי' עמהם בחנוכה - הרי, אע"פ
שהדבר לא הי' באשמתו, מכיון שהי' אנוס
וכיו"ב, ויתירה מזה, שבשעה זו הי' עסוק
בעבודה אחרת בעניני המשכן⁵, מ"מ, כאשר
כל מציאות הדעת שלו אינה אלא בשביל
עבודת המשכן, "הבינו מדעו להבדל לעמוד
לפני ה' לשרתו" - לא יועילו כל ההסברים
להרגיעו, שכן, בידעו שמציאות הדעת היא
בשביל עבודת המשכן, הרי, העובדה שנעשה
דבר מסויים בעבודת המשכן ללא השתתפותו
(תהי' הסיבה אשר תהי') פועלת אצלו
חלישות הדעת!

ב. אמנם, בענין זה יש חילוק בין עבודת
אהרן לעבודת כאו"א בעניני המשכן (הרוחני):
ובהקדים - דיוק הלשון "חלשה אז דעתו",
שחלישות דעתו של אהרן לא היתה אלא
לאחרי שנסתיימו י"ב ימים דחנוכה המשכן,
כי, כל זמן שלא נסתיימה חנוכה המשכן הרי
יתכן שסוכ"ס יצטווה גם הוא להשתתף

דכל העולם.
4) שבעות לט, סע"א. וש"י. רמב"ם הל' שבעות פ"א
הט"ז. פרש"י בחוקותי כו, לז.
5) ולא עוד, אלא, שיתכן שבסופו של דבר (אף שלע"ע
אינו יכול לידע זה) יתברר ש"שך גדולה משלהם כו".
6) כולל גם הפירוש הפנימי דתשובה - "שאינ הפי'
ועוד.

- צילום (מוקטן) מהאגרת (הכתי"ק לא נתפרסם) -
(נדפס (בלי ההוספה דלהלן) בלקו"ש ח"ב ע' 686-685)

ב"ה ערב ש"ק בהעלותך, ה'תשכ"ב
ברוקלין, נ.י.

פר יצחק שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת פתח פנים י"ב סיון. וזו יצאתי על ידי ה' ויהי יצוץ אש כהוראה פורח שנוע והז' וידבר ה' בו דבר אל אהרן בו בהעלותך את הנרות וגו'.

ישש כא"מ כל אהלו בו בכרי להדליק את נר ה' נשפת אדם, הן הנשפת אשר בעצמו והן נשפות בני ישראל אשר בסביבתו. סביבתו חקרוה וגם הרחוקה, וכידוע מהגם-הוראת הבעש"ט אשר אהבת ישראל היא אפילו לזה הנשפת בקצה הארץ ולא ראה אותו מעולם, וישתדל להעלותה בהעלותך, שתהא שלהבת עולה מפאלי'.

ואידיעה אשר עושים את האפור ע"פ דבר ה', אשר רבונו של הקב"ה חשיב פעמה, היא עצמה מוסיפה כח ופרץ במילוי שליחות האטורה; סילוי מהחך שמהו וסוב לבב, אשר זוכה לפלאות ציווי ה' וק"ל.

בברכה לבשו"ט בכל האפור

אחרון, כא"מ: כש"נ ואם תהיו לי ממלכת כאנימם. להדליק... נשפת אדם: ראה לקו"ש ר"מ בהעלותך. עולה מפאלי': ראה עירובין נדף ב. הל' ה"ה לרבנו חזקן בסופן. אשר זנפת: ראה רפכ"מ סוף הל' לולב.

פענוח הכתי"ק:

ובו ע"ד קריאת שם הנכד אורי שליט"א. ויה"ר, אשר יאיר נפה"א, נר ה' נשמת אדם, ותכלל בה נפה"ב ג"כ: ועטרת (פעולת) זקנים (נראית ונבחנת בהנהגת) בני בנים.

עומדים בסיומה של העבודה, ולא נשאר אלא "לצחצח את הכפתורים"⁸, ובימינו אלו - הצחצוח האחרון של הכפתור האחרון!

ומזה מובן, שבימינו אלו, כל פעולה ופעולה בעניני התומ"צ, ועאכו"כ הפעולה ד"בהעלותך את הנרות" ע"י הפצת נר מצוה ותורה אור, התורה והיהדות, שתוכנה חנוכת המשכן באופן ד"שלך גדול משלהם" [.] - מודגש בה ביותר וביותר הענין דחנוכת (חינוך והכנה) בנין ביהמ"ק השלישי.

ולכן, היתכן שכאשר כו"כ מישראל עוסקים בחנוכת והכנת בית המקדש השלישי, יעמוד משהו מן הצד ולא יהי' עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו (ב"ב, תלמידיו וכו')!?! - אלא ודאי ישתדל גם הוא להשתתף עמהם בחנוכה, לקרב ולזרז את חנוכת ביהמ"ק השלישי שיבנה במהרה בימיו ובימינו.

וכאמור, כל זמן שמשיח צדקנו עדיין לא בא, אין מקום לחלישות, ח"ו, בהדעת בחנוכה זו, אלא אדרבה - לחזק ולהוסיף ביתר שאת וביתר עוז, ומתוך זריזות הכי גדולה, ע"ד מ"ש בנדבת המשכן "זהם הביאו אליו עוד נדבה בבוקר בבוקר"¹⁰, "לשני בקרים הביאו כל מלאכת המשכן"¹¹, ולא פסקו מלהביא עד ש"ויצו משה . . איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה גו"¹², ואילו בנדו"ד, לא רק שאין רשיון ממש רבינו שבדורנו, נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, להפסיק ח"ו בעשיית המלאכה,

אלא אדרבה, ישנו ציווי מפורש להוסיף בה ביתר שאת וביתר עוז, עד שמשלימים מלאכת החנוכה דביהמ"ק השלישי.

ד. [.] המורם מכל האמור לעיל בנוגע למעשה בפועל - המעשה הוא העיקר¹³:

כאשר קורין בתורה "בהעלותך את הנרות" בכל שנה ושנה - אזי מודגש הציווי וההוראה ביחד עם נתינת כח "לחיות" ("החי" יתן אל לבר") בעניני העבודה דהדלקת המנורה ברוחניות, ועד להדליק הנרות דכללות נש"י שיאירו ב"נר מצוה ותורה אור", להיות "מנורת זהב כולה", כולל ובפרט בהפצת המעיינות (בח' השמן שבתורה¹⁵) חוצה, בכל קצוי תבל.

ובענין זה ניתוסף לימוד והוראה מפורש רש"י - הדגשת הצורך שהפעולה בכל זה תהי' ע"י כאו"א מישראל, עד כדי כך, שבראותו העוסקים בעבודה זו, "חלשה אז דעתו כשלא הי' עמהם בחנוכה", ולכן משתדל גם הוא להשתתף עמהם בעבודה זו, ובפרט בידעו, שע"ז נעשה אצלו ענין העלי', ועוד ועיקר - שע"ז ממחרים ומזרזים החנוכה דביהמ"ק השלישי, כנ"ל בארוכה.

ה. וכאן המקום להזכיר עוה"פ המדובר בהתוועדויות האחרונות¹⁶ - אשר, מצד גודל ההבלה שבדבר וההכרח הכי גדול לתקן המצב יש צורך לחזור ולעודר אפילו מאה פעמים¹⁷, נוסף לכך ש"אין מזרזין אלא למזרזין"¹⁸ - ע"ד גודל ההכרח בהפצת

8) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.
9) ראה גם קונטרס משיחות ש"פ ויגש תשמ"ז.
10) ויקהל לו, ג.
11) שמר"ר פמ"א, ב. תנחומא תרומה ג. ועוד.
12) שם, ו.
13) אבות פ"א מ"ז.
14) להעיר מהמבואר בלקו"ת פרשתנו (לד, ג ואילך)
15) ראה בארוכה אמ"ב שער הק"ש פנ"ד ואילך.
16) שיחת חגה"ש וש"פ נשא.
17) ראה ב"מ לא, א. שו"ע אדה"א אר"ח סקנ"ו ס"ז.
18) ספרי נשא בתחלתו. במדב"ר פ"ז, ו. וראה מכות כג, א.

לפנינו ב' אגרות קודש
מכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א
מתאריכים הסמוכים לשבת זו
(ככל הידוע לא פורסמו עד עתה)

- מצילום המכתב -

ב"ה. י"ז סיון תש"כ
ברוקלין

שלום וברכה!

מאשרים קבלת מכתבו מי"ב סיון עם המצורף אליו, ובעת רצון יזכירו את כל אלה שכותב אודותם, על הציון הק' של כ"ק מו"ה אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע מתאים לתוכן כתבו.

ומובן שמצער מה שניכר מבין שיטי מכתבו שענין הבנין הולך בכבודות, אף שכנראה נכתב כבר לאחר קבלת המברק השני שלי.

ואם ככתבו צריך בזה השתדלות ואיש מיוחד וכו', הרי גם בזה אי אפשר להורות מכאן, כ"א להיתעץ על אתר. ובודאי זהו בתפקיד... וכבר כתבתי שצריך לנצל שעת הכושר וההצלחה שמשפיעים מלמעלה. ולע"ע כבר הפסידו כמה ענינים. ועד מתי, ואין להאריך בדבר המצער ומבהיל. ובפרט אשר מטופקני אם כתיבתי תשנה הנ"ל, אף שעלי כנראה לכתוב עוד הפעם. [.]

בברכה לבשו"ט בענינים הכללים והפרטים

התורה והיהדות בימינו אלו שהיא בדומה לפיקוח-נפשות ממש, ומפקחין על צרכי ציבור בשבת¹⁹, ועאכו"ל בענין של פיקוח-נפשות:

בכל העולם כולו, כולל ובמיוחד בארץ הקודש²⁰, מסתובבים מאות אלפי ילדי ישראל, וכן מבוגרים (אנשים ונשים), שאין להם ידיעה באל"ף-בי"ת של יהדות, להיותם "תינוקות שנשבו"²¹, שלא נתחנכו בדרך התורה.

ומכיון שמדובר אודות מצב של פיקוח-נפשות, רחמנא ליצלן - פיקוח-נפשות ברוחניות הקשור גם עם פיקוח-נפשות בגשמיות - הרי, **צו השעה** לפרסם ולהרעיש בכל מקום ומקום **שחוב גמור על כאו"א לעסוק בהפצת התורה והיהדות חוצה!** ולא להסתפק בכך שישנם כו"כ שעוסקים בזה, אלא, כל יחיד ויחיד צריך להצטרף ו"להיות עמהם בחנוכה", חינוך בני ובנות ישראל בדרך התורה, שעיי"ז נעשה החינוך (הכנה) לגאולה העתידה.

ופשוט, שאין מקום לטענות של "דמוקרטיא" (היתכן להתערב באורח-חיינו של הזולת) וכיו"ב - שהרי מדובר אודות ענין של פיקוח-נפשות ממש, מהיפך החיים, רחמנא

ליצלן, לחיים רוחניים וגשמיים גם יחד. ואם יש מי שטוען שאין רצונו בכך, הרי, "יצרו הוא שתקפו"²², ובמילא, יש להצילו מה"אנס" זה היצה"ר²³.

ובכל זה ישנה נתינת-כח מיוחדת (נוסף על הנתינת-כח מהקריאה בתורה בפ' בהעלותך את הנרות) בבואנו מיום ט"ו סיון²⁴, שבו התחילה פרשת המאסר והגאולה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו²⁵ - נתינת-כח מיוחדת להפיכת החושך באופן דיתרון האור מן החושך²⁶, מכיון שלאמיתתו של דבר "אין עוד מלבדו"²⁷ [וחדוד גם בלשון דאוה"ע, עד ללשון המדינה שבה ה' המאסר - כפי שניגנו בגאולה די"ב תמוז: "ניעט ניעט ניקאוּאָ כו"²⁸], וכל מציאות החושך אינה אלא בשביל העילוי ד"אתהפכא חשוכא לנהורא"²⁹, וכמ"ש³⁰ "וגם רשע" ליום רעה", ש"יעשה הרע. . יום ואור"³², עד להפיכת חושך הגלות - עיי"ז שממשיכים בו האל"ף, אלופו של עולם - שאז נעשה מ"גולה" **גאולה**³³.

ו. ויה"ר שע"י העבודה ד"בהעלותך את הנרות" נזכה בקרוב ממש לקיום היעוד בהפטרה דפ' בהעלותך: **"ראיתי** והנה מנורת זהב כולה גו' ויאמר אלי זה דבר ה' אל זרובבל גו"³⁴, כמבואר בלקו"ת דפרשתנו³⁵ שאף

(19) ראה שבת קנ, א. רמב"ם הל' שבת פכ"ד ה"ה. שו"ע

אדה"ז אורח חשו" סי"ב.

(20) שבה נקל יותר לפעול בהפצת התורה והיהדות, מצד מעלת אה"ק, אוריא דא"י כו' וכו'.

(21) ראה רמב"ם הל' ממרים פ"ג ה"ג.

(22) רמב"ם הל' גירושין ספ"ב.

(23) להעיר משרו"ת מהרשד"ם חיו"ד סר"ד (הובא בכנסת הגדולה לטור חו"מ ר"ס תכו) שנקט להלכה שיש בכגון-דא משום "לא תעמוד על דם רעך" (וראה לקו"ש קדושים שנה זו ס"ו).

(24) שעלייתו ושלימותו באופן ד"ויכולו" - ביום חש"ק זה.

(25) ראה אג"ק אדמו"ר מהרי"צ ח"ב ריש ע' פ' וש"נ.

(26) קהלת ב, ג.

(27) ואתחנן ד, לה.

(28) ראה ספר התולדות אדמו"ר מהרי"צ ח"ג ע' 221.

(29) ראה זח"א ד, א.

(30) משלי ט, ד.

(31) ולהעיר מהפירוש ד"רשע" מלשון הצלחה ("בכל אשר יפנה ירשיע", "יצליח" - ש"א יד, מז, ובמצו"ד), שע"י הפיכת הרשע כו' ניתוסף ענין של הצלחה - שהיא מרובה וגדולה משוב סתם.

(32) תניא פכ"ז (לד, ב).

(33) ראה ויק"ר ספ"ב. לקו"ת פרשתנו לה, ג. ובכ"מ.

(34) זכר' ד, ב"ו.

(35) לג, רע"ג.

הגאולה מקטינה את הגעגועים...

. כאשר יהודים צריכים לנסוע איש איש למקומו, יודעים הם שפרידה זו אינה אלא לזמן קצר בלבד, שהרי תיכף ומיד בא משיח צדקנו, ואז יתקבצו כל בני מכל מקומות מושבותיהם – ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל, עד שאפילו יהודי אחד לא ישאר בגלות – וכולם יחדיו יפגשו בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש ובבית המקדש (שבו נמצא קדש הקדשים), ומכיון שגם בזמן הגלות (ימי חול) זוכרים ומתכוננים לגאולה (שבת), הרי זה מקטין את צער הפרידה והגעגועים, ולכן, גם כאשר נמצאים עדיין בגלות, ממלא כאו"א את תפקידו ושליחותו מתוך שמחה וטוב לבב, ומתוך רגש של אחדות עם כל שאר בני ישראל, אשר עי"ז גופא ממהרים עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו. (משיחת אור ל"א סיון ה'תשד"מ – בלתי מוגה)

נשי ישראל לא הושפעו כלל ממה שאמרו אחרים

ובפשטות – ביאת משיח צדקנו תיכף ומיד, "משיח נאור", ובזריזות הכי גדולה – "עם ענני שמיא", אשר יוציא את כל בני מהגלות, "בנערנו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו", עד שאפילו יהודי אחד לא ישאר בגלות ח"ו, "שלימות העם", וכולם יחדיו הולכים לארצנו הקדושה – בדוגמת נשי ישראל בדור ההוא שהיו מחבבות את הארץ, ולא הושפעו כלל ממה שאמרו אחרים, בשמעם לדברי כלב ויהושע, גדולי ישראל בדור ההוא, ודוגמתם – גדולי ישראל בכל הדורות, ובזמן הזה – נשיא דורנו. (משיחת כ"ב סיון, למסימות ומדריכות, ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

ביכלתו לפתוח את התיבה בכל עת שירצה

וכן תהי' לנו – בפועל ובגילוי ממש, שכן, הענינים דלעתיד לבוא כשלעצמם ישנם כבר עתה, אלא, שנמצאים בהעלם, כמשל האבנים טובות ומרגליות שמונחים בתיבה שלעת-עתה היא סגורה, אבל, מפתח התיבה נמצא בידו של כאו"א, וביכלתו לפותחה בכל עת שירצה, ובמילא, בעמדנו ביום האחרון דימי התשלומין, יש לרצות ולפעול שימים אלו יהיו ימים אחרונים דגלות, שעות אחרונות, עד לרגעים אחרונים דגלות – עי"ז שמוסיף "מצוה אחת", מעשה אחד, דיבור אחד ואפילו מחשבה אחת, שע"י"ז "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה". (משיחת ליל י"ב סיון ה'תשמ"ז – בלתי מוגה)

ש"קאי ג"כ על זמן עכשיו", היינו שגם בזמן הגלות (ש'נקראו בשם זרובבל על שם וזרעתי' לי בארץ והם היו אז בגלות בבל³⁶) ה"ה בבחינת "מנורת זהב כולה", ואדרבה, "דוקא ע"י גלות בבל נעשה מנורת זהב", "מ"מ, עיקר בחי' זו קאי אלע"ל³⁷, כשהקב"ה פודה את בנו בכורו – "בני בכורי ישראל"³⁸ – "ממצרים", ממיצר הגלות³⁹.
ואז גם רואים הדלקת המנורה ע"י אהרן –

"בהעלותך את הנרות" כפשוטו (של מקרא) – בביהמ"ק השלישי, יראה הנה בציון (ש'הוא⁴⁰ יכוננה עליון⁴¹), אהרן הכהן עולה ועומד על שלש מעלות, בביהמ"ק השלישי, בגאולה השלישית.
וכל זה – במהרה בימינו ממש, "לא עיכבן המקום כהרף עין"⁴², מכיון שגם ללא כל עיכוב, אפילו "כהרף עין" – יהי' ותחזינה עינינו.

(41) כולל גם – שציון (ירושלים) עצמה נעשית בבחי' "עליון", עי"ז שבירושלים של מטה נמשך ומתלבש ומתגלה ירושלים שלמעלה (ראה תענית ה, א. ובכ"מ). ולהעיר מהמבואר בלקו"ת פרשתנו (לא, ב) השייכות ד"בהעלותך את הנרות", פעולת אהרן בעליית נשי", למ"ש "ירושלים הבנוי' כעיר שחבורה לה יחדיו (חיבור דירושמ"ע עם ירושמ"ט – תענית שם) ששם עלו שבטים גו".
(42) מכילתא ופרש"י בא יב, מא.

(36) לקו"ת ריש פרשתנו.
(37) שם לה, ד.
(38) שמות ד, כב.
(39) להעיר מהשייכות לפרשתנו – "כי לי כל בכור בבני ישראל גו' ביום הכותי כל בכור בארץ מצרים גו" (ח, יז). ולהעיר גם משיעור היומי ברמב"ם (משנה תורה): "מצות עשה לפדות כל איש מישראל בנו שהוא בכור כו" (הלכות בכורים רפ"א).
(40) תהלים פז, ה.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולע"נ אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולזכות משפחתם שיחיו

יש חדש!

לאחרונה יצא לאור כרך שישי מסדרת הכרכים של "יחי המלך" – מגליונות רפ-שו
ניתן להשיגו בכתובת המערכת, כל הקודם זוכה!
מתוך 5 הכרכים שיצאו עד כה אזלו 4 כרכים, ומכהרף החמישי נותרו מספר כרכים ספורים המעונינים מתבקשים להזדרז וליצור עמנו קשר

ה"בהעלותך" בדורנו זה

ובכל זה מתוסף הדגשה בדורות האחרונים, בעקבתא ועקבתא דעקבתא דמשיחא ובפרט בדורנו זה, דור האחרון דגלות:

אע"פ ש"אכשור דרי" (בתמי'), ובפרט בעקבתא דעקבתא דמשיחא כמבואר בחותם מסכת סוטה, שגם המעלות דדור זה באים כהמשך להדורות שלפני זה, ומקבלים את כל הכחות ואת ריבוי העבודה בתורה ומצוות מהדורות שקדמו, עד שה"הדלקה" דה"נרות" דדור זה באה כתוצאה מהעבודה והדרכה דהדור שלפני זה וכו' – אבל הכח ע"ז ישנו, שמיד אח"כ – תהי' "שלהבת עולה מאלי".

ואדרבה: דוקא העקב שברגל, הדור הכי אחרון, יש בכחו להיות "עולה מאלי" ולהעלות את כל הדורות שלפני זה, ע"ז שהדור האחרון דהגלות נעשה הדור הראשון דהגאולה – הגאולה לכל בני ישראל במשך כל הדורות!

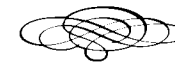
ובפרט שהרועה אהרן הכהן שבדורנו – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – הראה בגלוי את אהבתו לכל בני ישראל, כולל – "אוהב את הבריות ומקרבן לתורה", ע"י פעולותיו הרבות בהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה [ובפרט ע"פ הידוע שבדורנו זה כבר אינם ע"ה כבדורות הראשונים, כיון שכיום יש לכל יהודי שייכות וידיעה בתורה (עכ"פ בתורה שבכתב, שבה יוצאים ידי-חובה אפילו כאשר לא ידע מאי קאמר)],

ובמיוחד – ע"י ה"קול קורא" שלו ד"לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", וההכרזה שצריכים רק "לצחצח את הכפתורים", ואח"כ ההודעה שכבר סיימו גם את זה, וצריך רק להיות "עמדו הכן כולכם" ללכת לקבל את פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה.

ולכן – הרי זה צריך להוסיף עוד יותר חיות ושמחה בסיום העבודה דההכנה באופן ד"עמדו הכן כולכם" להגאולה, ובפרט – ע"י הוספה ב"נר מצוה ותורה אור" ובאופן שזה יגיע ויאיר בכל הסביבה, עד – בכל העולם כולו.

ותיכף ומיד ממש – הולכים כולם לארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית המקדש (השלישי) ולקדש הקדשים, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו".

(משיחת ש"פ בהעלותך, י"ט סיון ה'תש"א - מוגה תרגום מאידית)

הקב"ה (כביכול) לא יכול לסבול יותר את הגלות

ויה"ר שיקויים בפועל ה"בעל הבית דוחק" – שהקב"ה דוחק את הקץ, "קץ הימין" של הגאולה האמיתית והשלימה, שכן, כשם שבנ"י עייפים מהגלות, כך הקב"ה (כביכול) לא יכול לסבול יותר את הגלות, שהרי "עמו אנכי בצרה", שכינתא בגלותא!...

שזה נותן לבנ"י יתר-חיזוק ב"אחכה לו בכל יום שיבוא", בידיעה ש"בעל הבית דוחק", והוא לבטח ידחוק את הקץ עכשיו ממש, אחת ולתמיד, ויבטל תיכף את ההעלמות והסתרים אשר נעשו רק כדי לגלות בבנ"י את העבודה של "שלהבת עולה מאלי".

ובפרט בנוגע לבנ"י בדורנו זה, לאחרי מה שעברנו בדור זה האחרון (לא תקום פעמיים כו'), כבר עשו הכל בפועל ממש, ונתגלה כבר איך שכל יהודי ה"ה" "שלהבת עולה מאלי", ולכל יהודי ישנה הזכות – לא רק באופן של היתר, אלא גם – לתבוע את הגאולה, שהקב"ה ידחוק את הקץ, ויביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, דוקא – תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ בהעלותך, ט"ז סיון ה'תש"נ - מוגה תרגום מאידית)

ההעלם דעולם אינו מציאות אמיתית

ולהעיר ולהוסיף: אם ההעלם דהעולם הי' מציאות אמיתית ח"ו – היו צריכים להגיע לסיוע מלמעלה כדי ש"לא ידח ממנו נדח"; אך כיון שההעלם נעשה רק (בתור **אמצעי**) בכדי לגלות את העבודה ד"מאלי" של יהודי (ע"י בחירתו), וסו"ס ה"ז יתבטל, וע"פ הלכה הרי כל העומד לשרוף (ליבטל) כשרוף דמי (וכיו"ב), ואף בשעת מעשה אי"ז מציאות אמיתית*.

(* עפ"ז גם מובן הטעם על זה ש"אחכה לו בכל יום שיבוא" (נוסח "אני מאמין") ברגע זה ממש – אף שבפועל ירדו הדורות ונתמעטו הלבבות, ואכשור דרא (בתמי'), ובפרט בעקבתא דמשיחא, ולכאורה: באם מחכים על ביאת המשיח תיכף ומיד, הי' צ"ל הסדר באופן הפוך, עלי' מדור לדור עד לעלי' שלימה בגאולה האמיתית והשלימה? אבל ע"פ המבואר בפנים יובן, כי הירידה וההעלם אינם מציאות אמיתית (וסו"ס יתבטלו), ואדרבה – כל מציאותם הוא, להוסיף בעבודתם של ישראל לגלות מציאותו האמיתי ("מאלי"), ולכן, לא זו בלבד שהירידה מדור לדור אינה סתירה לביאת המשיח, אלא אדרבה, ה"ז סימן על ביאתו.

(משיחת ש"פ בהעלותך, ט"ז סיון ה'תש"נ - מוגה תרגום מאידית)

